

شرایط ساختمانی - تجهیزاتی درمانگاه عمومی

ماده ۱۱- ساختمان درمانگاه و تعداد اطاق ها و کلیه شرایط لازم برای تهویه، نور، سیستم های حرارتی و برودتی باید منطبق با اصول بهداشتی و فنی بوده و مورد قبول و تصویب وزارت یا دانشگاه/ دانشکده مربوطه قرار گیرد.

تبصره ۱- حداقل تعداد اطاق برای تاسیس درمانگاه عمومی شامل شش اطاق و یک سالن انتظار با امکانات کافی می باشد. سطح کلی زیر بنا باید حداقل ۲۰۰ متر مربع بدون در نظر گرفتن فضای لازم جهت بخشهای پاراکلینیک بوده و پیش بینی های لازم برای کلیه اقدامات ایمنی از جمله اطفای حریق شده باشد. در صورتیکه درمانگاه در طبقات همکف، اول یا زیر زمین ساختمان نباشد تعبیه آسانسور جهت انتقال بیماران ضروری است.

تبصره ۲- حداقل تخت های لازم جهت تزریقات پانسمان و سرم درمانی و تحت نظر ۶ عدد با تفکیک فضای لازم برای خانم ها و آقایان می باشد.

تبصره ۳- معرفی و حضور یک نفر کارشناس یا کاردان پرستاری به دانشگاه / دانشکده مربوطه و حضور یک نفر خدمتکار در هر نوبت کاری ضروری است.

تبصره ۴- هر درمانگاه بایستی دارای درب ورودی اصلی مستقل از سایر طبقات یا واحدهای دیگر باشد تا باعث ایجاد مزاحمت برای همسایه ها نگردد ضمناً در صورت داشتن درب مشترک رضایت کتبی کلیه مالکین واحد های مجتمع غیر پزشکی در این خصوص و رعایت موازین بهداشت عمومی و محیط با تایید دانشگاه/ دانشکده مربوطه الزامی است.

ماده ۱۲- رعایت شاخص های سطح بندی خدمات نظیر جمعیت، فاصله مقرر بین درمانگاههای عمومی و همچنین بین درمانگاههای تخصصی مشابه با نظر وزارت یا دانشگاه / دانشکده های مربوطه به منظور رعایت اصل دسترسی مردم به خدمات بهداشتی - درمانی براساس ضوابطی است که ازسوی وزارت به متقاضیان اعلام می گردد.

ماده ۱۳- فعالیت درمانگاه بصورت شبانه روزی و در تمامی ایام بدون تعطیلی بوده و لازم است موضوع بر روی سرنسخه و تابلوی درمانگاه نیز قید شده باشد.

ماده ۱۴- این نوع درمانگاهها باید حداقل یک دستگاه آمبولانس برای تمام ساعات در اختیار داشته باشند و در صورت در اختیار نداشتن آمبولانس باید با مراکز آمبولانس خصوصی برای تامین نیاز بیماران قرارداد همکاری منعقد نمایند.

تبصره ۱- آمبولانس درمانگاه صرفاً مجاز به انتقال یا جابجایی بیماران تحت درمان خود در موارد مورد نیاز می باشد.

تبصره ۲- مشخصات فنی، تجهیزات، ملزومات و خدمه آمبولانس براساس ضوابط اعلام شده از سوی مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی وزارت خواهد بود.

ماده ۱۵- مندرجات تابلوی درمانگاه باید وفق پروانه صادره و از نظر ابعاد، تعداد و منطبق بر ضوابط و دستورالعمل های وزارت یا سازمان نظام پزشکی و بدون ذکر نام پزشکان شاغل در درمانگاه باشد.

ماده ۱۶- درمانگاهها باید دارای دفتری باشند که نام و مشخصات بیماران مراجعه کننده در آن ثبت شده و برای هر یک از بیماران پرونده پزشکی شامل خلاصه ای از شرح حال بیمار، نوع معالجات و تاریخ مراجعه تشکیل دهند و حداقل به مدت ۵ سال در بایگانی نگهداری شود.

تبصره - معدوم کردن پرونده های پزشکی پس از مدت مزبور باید با اطلاع و موافقت دانشگاه / دانشکده مربوطه صورت پذیرد.

ماده ۱۷- درمانگاهها موظفند نسبت به گزارش مواردی از بیماریهای واگیر و غیر واگیر که فهرست آن توسط وزارت یا دانشگاه / دانشکده ها تعیین می گردد با رعایت اصل امانتداری به مراجع قانونی ذیربط اقدام نمایند.

ماده ۱۸- رعایت کلیه موازین بهداشتی و سایر موارد براساس ضوابط و مقررات وزارت الزامی است.